Dinsdag, 8 December 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 8774

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Dakar ter beschikking Geallieerden.

Machtige Franse basis in West-Afrika voor gebruik door Geallieerden verkregen.

Scherpe critiek van Catroux op positie Darlan.

Nog geen beslissing in Tunische strijd.

DAKAR VOOR DE GEALLIEERDEN.

Generaal Eisenhower maakte bekend, dat Dakar voor gebruik door de vloten van de Verenigde Landen is afgestaan en dat de vliegvelden ervan ter beschikking zijn gesteld van de Verenigde Staten en Groot Britannië. Hij zeide, dat de rechten om Dakar te gebruiken zijn verstrekt door Pierre Boisson, Gouverneur-Generaal van Frans West Afrika, die handelt in overeenstemming met Darlan.

De overeenkomst om Frans West-Afrika te gebruiken, zal naar verwachting een einde maken aan de Duitse duikbotenbedreiging in het Zuidelijk deel van de Atlantische Oceaan en de levering van Noordamerikaanse vliegtuigen aan het Midden-Oosten en dit krijgstoneel vergemakkelijken door een afstand van duizenden kilometers uit te schakelen. Boisson stemde ook toe om alle geïnterneerde Geallieerde schepen vrij te geven alsmede alle geïnterneerden (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 8.12).

DE HERDENKING VAN PEARL HARBOR.

Richard Turner seint uit Washington:

De wijze waarop de Verenigde Staten Pearl Harbor herdachten, was met de arbeid. Geen redevoeringen werden door de Noordamerikaanse gezagsdragers afgestoken. De scheepsbouwers herdachten de laffhartige aanval met de tewaterlating van 15 oorlogsschepen. Ook Japan herdacht deze aanval. Tussen de bekendmakingen door, waarin melding werd gemaakt van een onbekend aantal nieuwe oorlogsschepen die in actieve dienst werden genomen, gaf Tokio uiteindelijk het verlies toe van één slagschip, drie vliegdekschepen; precies de helft van het aantal, dat volgens Washington, tot zinken werd gebracht.

Het ware resultaat, dat in één jaar oorlog in de Stille Oceaan bereikt is, is volgens officiële Noordamerikaanse en Geallieerde verklaringen: 394 Japanse schepen tot zinken gebracht tegen een verlies van 86 Noordamerikaanse vaartuigen. Tokio gaf slechts het verlies toe van 40 oorlogsschepen.

Een symbool van de groeiende kracht van de Verenigde Staten van Noord-Amerika sedert de oorlog hun een jaar geleden werd opgedrongen met de aanval op Pearl Harbor, werd gegeven door de tewaterlating van het 45.000 ton grote slagschip „New Jersey" te Philadelphia, hetwelk met een volle lading een waterverplaatsing heeft van 52.000 ton. Onder de andere schepen, die heden te water werden gelaten, is ook het vliegdekschip „Bunker Hill".

De dag van herdenking was gelijk een gewone arbeidsdag teneinde kracht bij te zetten aan het offensief, dat thans tegen de As ondernomen wordt. De houding van President Roosevelt, die geen kans vrij zag om enige herdenkingsrede te houden en van Cordell Hull, die zeide, dat de herdenking van Pearl Harbor reeds voor zichzelf sprak, werd gedeeld door bijna het gehele land. In New Mexico werd deze dag evenwel beschouwd als een publieke feestdag waar diensten werden gehouden teneinde hulde te betuigen aan de families van ongeveer drie duizend mannen, die dienden bij New Mexico's 200e kustartillerie in de heldhaftige strijd op Bataan en Corregidor in de Philippijnen.

Uit den vreemde werden woorden van medeleving vernomen van President Rios, die getuigde van „sympathie en solidariteit" met Roosevelt. In Argentinië, dat evenals Chili de betrekkingen met de As-landen niet heeft verbroken, werd een massa-bijeenkomst in Buenos Aires bijeen geroepen ter ere van President Roosevelt. De Chinese pers drong aan op de vernietigende aanval op eigen Japans grondgebied. De Londense Pers legde de nadruk op de steeds toenemende Noordamerikaanse oorlogsproductie in het jaar sedert Pearl Harbor (Washington, (AP) 7.12).

EEN OVERZICHT DER SITUATIE IN DE VERSCHILLENDE LANDEN.

Thomas Hawkins seint uit Bern:

Het groeiende offensief van de Geallieerde legers één jaar na Pearl Harbor heeft een merkbare uitwerking gehad op Europa en op de verwachtingen die men zoal op het oude vasteland koestert ten aanzien van het einde van de oorlog. De legers komen wel langzamer vooruit, doch hebben thans de plaats ingenomen van de bliksem-tactieken. De gebeurtenissen, die hun hoogtepunt bereikten met de invasie van Noord-Afrika door de Noordamerikaanse legers, leidden het Zwitserse nieuwsblad „Weltwokhe" ertoe te schrijven: „Alles duidt op het feit, dat de oorlog zijn laatste en beslissende phase is ingetreden." Uit Berlijn vernam men officiële geluiden, dat men doende zou zijn de Duitse posities aan het Oostelijk front te stabiliseren. Men verkleinde evenwel geenszins de stootkracht of de ontzaggelijke reserves, die duidelijk achter dat Russische winteroffensief zijn waar te nemen.

In Rome zeide een zegsman, dat de tegenacties in Tunis thans het onmiddellijke gevaar ener Geallieerde invasie van Italië, hebben uitgesteld. Men besprak evenwel niet de plannen die de laatste jaren opgeld deden om dwars door Egypte en de Caucasus heen in de richting van het Suez-kanaal op te rukken en eventueel contact te maken met de Japanners. De pogingen, die men in Italië in het werk stelt om de burgers van de door bombardementen bedreigde steden te ontruimen, strekken zich tot Rome uit. Verleden Zaterdag liet de Italiaanse censor zelfs een neutraal bericht door waarin plannen van de Regering ter sprake werden gebracht omtrent het verwijderen van de kantoren der Regering en van de Ministeries. Tevens werd de mogelijkheid geopperd dat men reeds tot het verwijderen van enige daarvan is overgegaan.

Van de Balkan wordt nog bekend gemaakt, dat de leiders van de marionetten-Regeringen daar hun volste aandacht besteden aan de diverse territoriale aanspraken en ook, wat voor hen de best te volgen koers zal zijn, indien de Geallieerde offensieven zich zouden uitbreiden naar de Balkan.

In de bezette landen schijnt er ook een niet te onderdrukken onrust te heersen, hetgeen de „Dienst aus Deutschland", de politieke nieuwsdienst der nazies, dwong een uitgebreide verhandeling te geven omtrent het feit, dat Duitsland te veel hooi op zijn vork genomen zou hebben. Men besloot met de verklaring dat men erop kan rekenen, dat de nazie-organisatie met de hulp van de binnenlandse bestuurderen opgewassen is voor haar taak (Bern, (AP) 7.12).

GENERAAL CATROUX OVER DARLAN.

Generaal Georges Catroux verklaarde, dat de samenwerking van de Geallieerden met Darlan in Frans Noord-Afrika snel moet worden beëindigd omdat, „sprekende op zuiver militaire gronden ik zeg, dat Darlan gevaarlijk is".

Op een persconferentie beschreef Catroux de slag van Noord-Afrika als een van verbindingslinies en noemde hij afstanden waarover de Geallieerde linies moeten worden onderhouden. Tevens wees hij op het gebrek aan luchtbases.

Hij zeide: „Men kan niet ontkomen aan het gevoel van een zekere angst als men overweegt, dat deze verbindingslinies onder het toezicht staan van een man als Darlan. Hij heeft niet de staat van oorlog afgekondigd. Hij heeft knap vermeden om zijn positie in enige oorlog op te helderen. Hij heeft een soort niet-oorlogvoerende status."

Catroux's verklaring was de bitterste en meest openhartige, die tot nu toe is gedaan door enigen zegsman van de Strijdende Fransen over Darlan.

Catroux zeide: „Nu men de verbindingslinies verzekerd heeft, is het gemakkelijk de overeenkomst te herzien. Ik ken dat gebied. Ik heb eens tussen de 9 en 10 divisies langs de gehele route moeten stationneren om haar in bedwang te hebben. Daar ik dit weet, verzeker ik u, dat ik niet graag een man als Darlan in mijn rug zou hebben."

Catroux beschreef de ontwikkeling van de militaire operaties in Noord-Afrika en langs de gehele Middellandse Zeekust als een rijpende vrucht en zeide: „Er moet geen verrotting in plaats hebben en geen worm mag het volkomen rijp worden van de vrucht belemmeren." Hij noemde ook de uitdrukking „het paard van Troje" in verband met Darlan en liet doorschemeren, dat hij nog in het geheim zou kunnen samenwerken met de nazies. De Generaal wees erop, dat het legioen van oorlogsveteranen, dat door Pétain werd georganiseerd na de wapenstilstand in 1940 zich niet bij de Geallieerden heeft gevoegd en de mogelijkheid van sabotage door deze strijdkrachten langs de gerekte verbindingslinies tussen Algiers en Tunis niet ondenkbaar is.

„Sprekende op zuiver militaire gronden zeg ik, dat Darlan gevaarlijk is", zeide Catroux. „Eisenhowers moeilijkheden voor het onderhouden van de verbindingen blijven bestaan tot de Noordafrikaanse situatie opgehelderd is. De aanwezigheid van Darlan is beschreven als slechts provisioneel en een militair redmiddel. Het is juist om deze militaire reden, dat aan dit redmiddel snel een einde moet worden gemaakt."

Catroux verklaarde, dat een overeenkomst met Giraud zeker zo doeltreffend zou zijn geweest en met hem zou kunnen zijn gesloten in plaats van met Darlan. Hij zeide, „dat het verbreken van de betrekkingen met Darlan thans een noodzakelijke vereiste is voor de volledige Franse eenheid, een eenheid van de militaire hulpbronnen van het Noordafrikaanse Imperium en een machtige militaire waarde voor de bevolking van het Frankrijk zelf. Het zal een einde betekenen van de periode van wanhoop, waarin het Franse volk geworpen is door het nieuws omtrent de overeenkomst met Darlan. De hulpbronnen van het Franse Imperium zijn gereed. Het is slechts deze hindernis, die belet, dat het gehele Imperium zich achter de Geallieerden stelt" (Londen, (AP) 7.12).

RUSLAND EN DARLAN.

Ivan Maisky, de Russische Ambassadeur in Londen, heeft in de afgelopen week verschillende malen besprekingen gehouden met Anthony Eden, hetgeen aanleiding heeft gegeven tot de veronderstelling, dat Rusland erg veel belang stelt in de positie van Darlan in Noord-Afrika en om een opheldering gevraagd heeft.

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken en de Ambassade hebben geweigerd een uitleg te geven, doch de „Times", „Herald" en „Mail" van heden verklaarden alle, dat een definitief protest werd ingediend door Maisky over de macht, die Darlan op zich genomen heeft. Men zeide ook, dat Eden van plan is een volledige verklaring af te leggen in een geheime vergadering, welke op een der volgende dagen door het Lagerhuis zal worden gehouden. Andere kringen waren van mening, dat Maisky inlichtingen vroeg omtrent talrijke politieke gevangenen, waaronder Franse communisten, die onder het Vichy-regime in Noord-Afrika werden gevangen gezet. Volgens de Strijdende Fransen zijn deze niet allemaal vrijgelaten sedert de Noordamerikaanse bezetting (Londen, (AP) 7.12).

Het nieuws van vandaag.

Pearl Harbor werd op waardige wijze door de Verenigde Staten herdacht door het te water laten van 15 oorlogsschepen: meer dan een jaar geleden vernietigd werden door de verraderlijke Japanse aanval. Onder de nieuwe schepen behoorde het zwaarste slagschip dat ooit gebouwd werd. Met volledige lading zal dit reusachtige oorlogsschip 52.000 ton wegen. De „New Jersey", zoals het heet, zal bewapend zijn met 9 kanonnen van 16 duim en ongetwijfeld een machtige uitdaging zijn aan elken vijand van de Verenigde Staten (blz. 1).

Secretaris van Marine Frank Knox schreef in een artikel over de vloot-situatie op de Stille Oceaan, dat Japan spoedig zijn verspreid liggende eilanden-bases niet meer zal behoren zal kunnen versterken en in verband hiermede de wanhoop nabij is (blz 1).

Met de Duitsers in Rusland kan haast hetzelfde gezegd worden, alleen niet voor wat betreft hun vloot. De Russen maken nog steeds voortgang, hoewel hun offensieven ernstig gehinderd worden door sneeuwbuien. Aan het Centrale front slaan zij verwoed naar de Duitse fortificaties en drongen op enkele plaatsen diep in de linies van de nazies door. De Duitsers doen wel heftige tegenaanvallen, doch deze worden met grote verliezen afgeslagen. Het middagcommuniqué gaf te kennen, dat 3000 Duitsers werden gedood in de gevechten. Nergens slaagden de Duitsers erin hun posities te herwinnen of hun situatie op enigerlei wijze te verbeteren (blz. 3).

In het Noorden van Tunis houden de Geallieerde troepen vast aan de posities, die zij buiten de Duitse defensie-ring rond Tunis en Bizerte namen. De Duitsers doen krachtige tegenaanvallen, doch een beslissing in de strijd schijnt nog niet behaald te worden (blz. 3). Generaal Montgomery heeft ook nog geen poging gedaan de linie van de As bij El Agheila te doorbreken.

Over de situatie van Darlan is nog veel te doen. Generaal Georges Catroux van de Strijdende Fransen sprak hierover in krachtige taal op een persconferentie (blz. 1).

Ook de Russen schijnen een opheldering te zoeken en als gevolg van deze situatie is in het Britse Lagerhuis uiteraard het een en ander te doen. Men zegt, dat Churchill zelf op een geheime vergadering een uitleg zal geven van het optreden der Geallieerden in Frans Noord-Afrika. Intussen maakte Generaal Eisenhower bekend, dat de Geallieerden het gebruik van Dakar hebben gekregen. Vloot- en luchtbasis aldaar zijn nu ter beschikking van de Verenigde Landen (blz. 1).

Hiernevens op de voorpagina vindt men een artikel geschreven door Zijne Excellentie de Minister van Koloniën, Dr. Hubertus J. van Mook, in verband met de eerste jaardag van de Nederlandse oorlogsverklaring aan Japan.

De eerste oorlogsdag in Batavia

8 December 1941

door

Dr. HUBERTUS J. VAN MOOK

Minister van Koloniën en Oud-Luitenant-Gouverneur Generaal van Nederlands Oost Indië.

De telefoon belde in de studeerkamer, die aan mijn slaapkamer grensde. Ofschoon ik een uitmuntend slaper ben zijn er sommige geluiden die mij onmiddellijk doen ontwaken. Een van die geluiden is de telefoon. De eerste gedachte die bij mij opkwam, was: „dat moet oorlog betekenen".

De plaats: Batavia. De tijd (aan die kant van de wereld 4.15 uur 's morgens op 8 December 1941, vandaag precies een jaar geleden.

De stem van een van de mensen van onze inlichtingendienst vertelde mij van een Japanse aanval op Pearl Harbor en voegde daar nog aan toe dat er geruchten waren over een luchtaanval op Singapore. Enige minuten later belde de Gouverneur-Generaal mij op over zijn eigen telefoonlijn en wij bespraken welke maatregelen wij moesten nemen. Wij besloten te wachten op bevestiging van het nieuws over Singapore. Het scheen dat er geen directe beweging tegen Nederlands Oost-Indië op het getouw stond, doch wij waren het met elkaar eens dat een aanval op Hong Kong, Malakka of de Philippijnen alleen maar kon betekenen onze onmiddellijke deelneming aan de algemene verdediging.

De bevestiging, tezamen met aanvullende mededelingen over Manilla en Malakka, kwam gedurende de laatste beide uren van de nacht. De Nederlandse regering te Londen werd onmiddellijk ingelicht dat het bevel om aan te vallen zou worden gegeven aan onze marine- en luchtvaartmacht in het Noorden.

De Gouverneur-Generaal zelf zou de aankondiging doen aan het publiek, over de radio, om zeven uur diezelfde morgen. Ik heb nooit een radio-toestel bezeten, waarschijnlijk door een zeker soort conservatisme, en dus ging ik naar vrienden aan de overzijde van de straat, die er wel een hadden.

Op dit vredigste uur van de dag was alles rustig en kalm als immer. Het eerste morgenlicht druppelde als vloeibaar zilver door de hoge tamarindebomen. Een paar mensen slenterden voorbij, mijn vrienden voerden een rustig gesprek met een vroegen koopman bij de ingang van mijn tuin. De vrouw van mijn vriend was het traditionele kopje morgen-koffie aan het drinken. Haar man zong in de badkamer.

Ik vertelde het haar met een paar woorden. Zij vatte het rustig op. Toen zetten wij de radio aan. Een mijnheer met een zeer mannelijke stem gaf gymnastieklessen op de wijze van een foxtrot. Het klonk absoluut idioot. Om tien voor zeven werd het program onderbroken door een code-boodschap aan alle stations; ze waarschuwden de schepen om naar de dichtstbijzijnde veilige haven te varen. Toen ging de gymnastiek-mijnheer weer voort met zijn bevelen om knieën te buigen en buiken in te trekken. Om een minuut voor zeven stopte de man en er was een verschrikkelijke stilte, die een eindeloze dertig seconden duurde. Toen kwam de stem van den aankondiger die blijkbaar zeer onder de indruk was. Hij kon nauwelijks spreken. En toen hoorden wij de fijne, nauwkeurige en duidelijke stem van den Gouverneur-Generaal Jonkheer Tjarda van Starkenborgh Stachouwer, vol sterkte en kracht, doch met een ondertoon van onderdrukte emotie:

„Burgers van Nederlands Oost-Indië:

Met zijn onverwachte aanval op Amerikaans en Brits gebied, terwijl de diplomatieke onderhandelingen nog aan de gang waren heeft het Japanse Keizerrijk welbewust de koers der agressie ingeslagen. Deze aanvallen, die de Verenigde Staten van Amerika en het Britse Rijk in de actieve oorlog hebben gevoerd aan de zijde van het reeds strijdende China, hebben de bedoeling de Japanse overheersing te vestigen in geheel Oost- en Zuid Oost-Azië.

Deze agressie bedreigt Nederlands Indië in zeer ernstige mate. De regering van Nederlands Oost-Indië aanvaardt deze uitdaging en zal de wapenen tegen het Japanse Keizerrijk opnemen".

De formele oorlogsverklaring kwam kort daarna uit Londen. Mijn vriend kwam gedurende deze uitzending uit de badkamer. Hij behoorde tot een van de oudste legerlichtingen en hij wist dat hij deze dag zou worden opgeroepen. Hij had drie kleine, aardige jongens en een lieve vrouw. Wanneer hij niet gesneuveld is, is hij krijgsgevangene. God weet waar zijn vrouw en kinderen nu zijn.

Er was weinig uiterlijke beweging die dag. De marine stond reeds op voet van oorlog sedert November; de luchtmacht en het grootste deel van het leger waren reeds gemobiliseerd. In de regeringskantoren, de havens, de fabrieken en ten aanzien van de transportmiddelen was de organisatie voor de actieve oorlogsvoering snel voltooid.

De bevolking bleef sterk en eensgezind. Een kort ogenblik van hamsteren door sommige a-sociale elementen wekte zoveel tegenstand dat de loutere bedreiging dat hun namen zouden worden gepubliceerd hen er onmiddellijk mede deed ophouden. Er was een ernstig realizeren van de gevaren; er was — en er is nog — een ongeschokt vertrouwen in onze uiteindelijke overwinning. Vele eenvoudige mensen konden zeer moeilijk begrijpen waarom hun vredig bestaan zo ruw moest worden verstoord, doch de meesten van hen bleven op hun post, zelfs toen de dagelijkse bombardementen begonnen.

Alleen zij, die geen bepaalde nuttige bezigheid hadden verlieten de gevaarlijke zones; de anderen bleven, zelfs gedurende de dagen van de inval.

Bijna iedereen stond gereed om bij te springen; en ook stond iedereen gereed zich te realizeren waar zijn of haar houding jegens anderen en ten opzichte van het gemeenschappelijke gevaar in het verleden te kort had geschoten aan hulpvaardigheid en sterkte. De eerste dag ging snel voorbij. Er was een zekere spanning in de lucht en een versnelling van begrip en reactie. Alle formaliteit in uiterlijkheden en maatschappelijk contact had men laten vallen.

Het Militaire apparaat was in beweging. Doch Batavia bleef rustig; het verloor nimmer zijn waardigheid, zelfs

niet gedurende de vernietiging van zijn haven, zijn vliegveld en andere plaatsen van militair belang; of op de zwarte dag der bezetting.

Die nacht werd Batavia voor de eerste maal in volslagen duisternis gehuld. Iedereen probeerde het leven zo comfortabel mogelijk te maken met behulp van zwarte lappen en zwart papier.

Mijn kinderen waren aan het spelen geweest in de bomvrije schuilplaats in onze tuin en kwamen binnen om ons te vertellen wat zij dachten dat gedaan moest worden om het daar zo gezellig mogelijk te maken. De bedienden haalden bij elkaar wat zij, in de ure des gevaars, dachten mee te moeten nemen naar de schuilplaatsen en zij vroegen of zij gastvrijheid mochten aanbieden aan enige vrienden uit de buurt die daaraan de voorkeur gaven boven het gemengde gezelschap der publieke schuilplaatsen.

Op 10 December voegde een deel van onze luchtmacht zich bij de verdedigers van Malakka; de zelfde dag hadden wij ons eerste luchtalarm. Op 13 December deed een onzer duikboten vier Japanse transportschepen in de golf van Siam tot zinken. Op 17 December kreeg een klein onverdedigd eiland in het Noorden de eerste aanval op ons grondgebied.

De gevangenisdeuren der vijandelijke bezetting hebben sedertdien gesloten op het grootste deel van Nederlands Oost-Indië. Wanneer zij zullen worden opengebroken door de verenigde naties, zullen de krachtige beslistheid dezer eerste maanden met onvoldoende wapenen, noch de standvastig-verduurde ellende van onderdrukking en ontbering door de millioenen Indonesiërs, de honderdduizenden Chinezen en de tienduizenden Nederlanders, mannen, vrouwen en kinderen, tevergeefs zijn geweest.

(Geschreven voor persbureau Aneta).

CURACAO

GEBEDSDAG VOOR POLEN.

Hedenmorgen werd er in de Cathedrale Kerk van de H. Anna een gezongen H. Mis opgedragen om Gods bijstand af te smeken voor het zo gemartelde Polen en voor het volledig herstel van dit land.

Zeer vele gelovigen woonden de H. Dienst bij waaronder Zijne Excellentie Dr. Petrus A. Kasteel, Gouverneur van Curaçao en enige Consuls der Geallieerde landen.

FRATER M. GERONTIUS VIERT FEEST.

Heden viert Frater Gerontius de vijftigste verjaardag van zijn intrede in de Congregatie der Fraters van Onze Lieve Vrouwe, Moeder van Barmhartigheid.

De Frater, die zich vele verdiensten verwierf voor Kerk en Staat bij het onderwijs, was jarenlang Directeur van het St. Thomascollege. Van 17.15 — 18.30 uur is er heden voor iedereen gelegenheid den Jubilaris te feliciteren in de spreekkamer van het St. Thomascollege.

HERDENKINGSPLECHTIGHEID IN HET WATERFORT.

Op 8 December 1941 verklaarde Nederland de oorlog aan Japan. Heden op 8 December had in het Waterfort een korte, doch uiterst treffende plechtigheid ter herdenking van dit feit plaats.

Om vijf minuten voor acht werd op de fortmuur het signaal „gewapend appèl" geblazen, enige minuten daarna het signaal „stilte", precies om acht uur werd — zoals steeds — onder het blazen van de vaandelmars, de vlag gehesen, doch ditmaal klonk, anders dan andere dagen, onmiddellijk nadat het rood-wit-blauw aan de hoge mast wapperde, een plechtig en ontroerend Wilhelmus, gespeeld door het muziekcorps der Militaire Politietroepen.

Toen de Algemeen Militair Commandant, kapitein ter Zee Carel J. Baron van Asbeck het fortplein betrad, stonden daar in een groot vierkant opgesteld de bemanningen van de motortorpedodienst, de Degaussingdienst, het Torpedo-Atelier, het personeel van het Bureau A.M.C., zomede het op Curaçao tewerkgesteld personeel van het Marine-etablissement.

Baron van Asbeck hield een korte, ontroerende rede. Hij zeide, dat, niet — zoals al jaren werd verwacht — Japan aan Nederland de oorlog verklaarde, op deze dag, een jaar geleden, dat Nederland zich niet uit zijn hol deed lokken, doch dat het zelf naar voren sprong toen Japan Nederlands bondgenoten op verraderlijke wijze overviel. Nederlands Indië heeft zich dapper geweerd op een wijze, die de bewondering van de gehele wereld afdwong.

De Kolonel spak een goed woord speciaal tot hen, die gedurende de strijd in Indië waren, die hun huis en hof en veelal ook hun gezin ginds hebben achtergelaten en die niet van de hunnen vernemen, omdat Indië hermetisch is afgesloten en niemand weet wat ginds geschiedt.

„Maar eens", zo riep de Kolonel uit, „zult gij terugkeren naar een bevrijd Nederlands Indië en zult ge zelf mede de vaan der vrijheid weer planten in deze geliefde grond."

Met ontbloot hoofd hoorden allen de woorden aan, die Baron van Asbeck aan de gevallenen wijdde. Het Wilhelmus klonk; allen stonden zwijgend in de houding; het vrije Nederlandse rood-wit-blauw woei in de wind boven vrij Nederlands grondgebied......

Hiermede was deze treffende plechtigheid geëindigd.

Op alle schepen in alle inrichtingen van de krijgsmacht in het gehele gebiedsdeel, heeft op hetzelfde ogenblik een herdenking plaats gehad. Overal hebben de commanderende officieren een korte herdenkingsrede uitgesproken.

Zo vertoefde geheel militair Curaçao in gedachten bij Nederlands Indië.

VAN DER MOLEN NOG NIET OP DE BEEN.

Telegrafisch werd dezer dagen bericht ontvangen, dat Stoep-man Frits J. van der Molen — die gelijk wij reeds gemeld hebben met vacantie in New York, aldaar in verband met een acute aanval van appendicitis moest worden geopereerd — wel vaart.

De Stoep-man is echter nog niet op de been.

MOEILIJKHEDEN MET VENEZOLAANSE BARKJES.

Curaçao zal het zonder verse groenten, vruchten en andere voedselwaren uit Venezuela moeten stellen, indien de drijvende markt aan de De Ruyterkade zou ophouden te bestaan. Deze markt werd tijdelijk gesloten toen de bemanningen van de Venezolaanse barkjes, die geregeld met voedselwaren onze haven aandoen, weigerden zich te onderwerpen aan de nieuwe regeling, welke door de plaatselijke overheden ten aanzien van de verkoop aan de De Ruyterkade getroffen werd.

Zo men weet werden onlangs vreemdsoortige afrasteringen gemaakt langs het water, zodat eenieder zich afvroeg wat er nu weer zou komen.

Iets later werd het trottoir ter plaatse verbreed en verschenen er houten tafeltjes, terwijl weer wat later de bekendmaking van militaire zijde verscheen, dat het van Maandag 7 December 1942 af „verboden zou zijn om aan het publiek uit de barkjes te verkopen en dat deze verkoop slechts mocht plaats hebben op het voor dit doel aangebrachte trottoir van de De Ruyterkade en wel van 6 tot 15.45 uur.

Naar ons van officiële zijde werd medegedeeld weigerden de Venezolaanse verkopers om buiten de afrastering te verkopen omdat men dan het werk kreeg telkens zijn waren des morgens te sjouwen naar de tafeltjes en des avonds de overgebleven waren weer terug te dragen. Men zou echter wel geneigd zijn van de tafeltjes te verkopen, indien die zich binnen de afrastering bevonden.

De Venezolanen hebben zich — zo vernamen wij verder nog van officiële zijde — naar den Venezolaansen Consul Generaal alhier gewend aan wien zij hun klachten voorlegden. Deze hield vervolgens een bespreking met den Algemeen Militair Commandant, resultaat waarvan ons niets bekend is.

Het Consulaat Generaal der Verenigde Staten van Venezuela ter plaatse wilde aanvankelijk niets loslaten over de situatie. Men gaf toe, dat een onderzoek gaande is en het geval de aandacht heeft van den Consul Generaal, den Heer Pedro Rodriguez Berroeta.

Toen hedenmorgen echter bleek, dat de Venezolanen wel van de tafeltjes verkochten, wendden wij ons opnieuw tot het Consulaat Generaal, waarop ons werd medegedeeld, dat er wel verkocht wordt, doch dat in feite geen regeling bereikt is en de onderhandelingen nog gaande zijn. Van officiële zijde werd dit bevestigd en desgevraagd deelde men ons mede niet te weten of de Venezolanen zouden terugkeren als zij hun waren eenmaal verkocht hebben.

Van hetgeen wij uit het publiek vernamen schijnt men het niet meer dan natuurlijk te vinden van de Venezolaanse verkopers, dat zij hun waren niet telkens wensen te versjouwen en bovendien aan zon en regen willen blootstellen.

Algemeen is men van oordeel, dat de mannen, die de zee en de vijandelijke duikboten trotseren om Curaçao aan wat voedsel te helpen, met wat consideratie behandeld moeten worden en dat in ieder geval moet worden voorkomen, dat zij tijdelijk of voorgoed wegblijven.

Deze mensen doen bovendien hun inkopen van manufacturen en dergelijke hier, zodat bij hun wegblijven niet alleen een voedselschaarste zal ontstaan, doch ook de handel zwaar zal lijden.

De situatie is nu eenmaal zo, dat Curaçao op Venezuela aangewezen is. Venezolaanse olie wordt hier geraffineerd, Venezolaans voedsel wordt in belangrijke hoeveelheden aan ons geleverd. Handelsbetrekkingen met Venezuela zijn van ouds goed geweest.

Venezuela is in deze oorlog steeds geneigd geweest om ons te helpen en zijn Vertegenwoordiger heeft reeds kort na zijn aankomst alhier op een persconferentie verzekerd, dat wij op de steun van Venezuela zouden kunnen rekenen.

Van onze kant moeten wij dus medewerken en tonen, dat wij deze steun van het grote nabuurland waarderen. Dit kan zeker gezegd worden van het Curaçaose volk, dat dan ook met afkeer het bureaucratisch gedoe van de laatste tijd gadeslaat, dat dreigt de hechte banden met onze naburen te doen verzwakken en de goede Nederlandse naam te besmetten.

Reeds onlangs deed zich een onsmakelijk incident voor toen een Venezolaans schip een zeer benodigd voedselartikel aanvoerde en de overheden gingen pingelen om de prijs, tengevolge waarvan de Venezolanen verstoord werden en het schip onverrichterzake vertrok.

Het is duidelijk, dat een geregelde herhaling van dergelijke incidenten niet zal nalaten een ongunstige invloed te oefenen op Venezolaanse Regeringskringen, waarvan tenslotte Curaçao het slachtoffer zal zijn.

DE REGENVAL.

Zondag viel er volgens de regenmeter van het Sint Thomascollege 8.3 mm. regen en gisteren, Maandag, 24.6 mm.

V.O.C. ZAL VERGADERING HOUDEN.

Op Woensdag 9 December zal de V.O.C. (Vrouwen-organisatie Curaçao) haar maandelijkse vergadering houden in het logegebouw „De Vergenoeging" des morgens om 10 uur. De spreker van deze morgen zal **zijn** Dr. A. M. Meerloo, over het onderwerp: „De vrouw en haar taak **in de** toekomst".

„KAMPCOMMISSIE" VOOR DE SURINAMERS.

In het Surinamerskamp te Suffisant is er een organisatie gevormd onder de naam van „Kampcommissie", welke tot taak heeft alles te doen, dat kan bijdragen tot de bloei van het kampleven in het Surinamerskamp. Het Bestuur is als volgt samengesteld: Voorzitter A. C. Leuden; Vice Voorzitter J. Thijssen; Secretaris G. Ch. Schenker; Penningmeester E. Arons en Commissaris J. Scharbay.

Verder zijn de navolgende Commissies gevormd: **Voor het voetballen:** De Heren Dundas, Dijkstra, Dijk, Samson, v. Mullier, Fa-Sioen. **Voor athletiek:** De Heren Dijkstra, Dijk, Reeberg, Fa-Sioen. **Voor de Club:** De Heren Dijk, Dundas, v. Mullier, Samson, Reeberg. **Voor de Jeugd:** De Heren Nelstein, Dijk, v. Mullier, Sarucco, Dundas. **Voor Feestelijke Gelegenheden:** De Heren v. Mullier, Dijkstra, Dijk, Sarucco, Nelstein, Fa-Sioen.

COMMISSIE TER BESTUDERING VAN STAATKUNDIGE AANGELEGENHEDEN.

De Gouverneur van Curaçao heeft ingesteld een Commissie ter bestudering van Staatkundige aangelegenheden, teneinde den Gouverneur en de Staten van Curaçao in dergelijke aangelegenheden van advies te dienen:

In deze Commissie zijn benoemd tot voorzitter: Prof. Mr. A. S. Oppenheim; tot leden: Dr. W. Ch. de la Try Ellis; Dr. M. F. da Costa Gomez; Dr. W. J. Goslinga; Mr. C. F. Gronemeijer; Mr. H. A. J. Gijsen en tot lid-secretaris: G. J. Ferguson.

ARUBA.

EL REGULADOR.

Dit is de naam van een nieuw weekblad, dat op Aruba verschenen is. De Redacteur van deze krant is de Heer Henny Eman, het bekende Statenlid van Aruba. De titel van deze krant sluit het doel ervan in; het dient om te reguleren, zoals het inleidend woord of hoofdartikel zegt en het dient, zoals altijd, het algemeen belang.

Enkele jaren geleden heeft een krant ook „Regulador" genaamd het licht gezien, doch dit schendblaadje onder Redacteur Julio Montes heert een zeer kort bestaan gekend.

Intussen zij hier medegedeeld, dat „La Esfera" het hoekje omgegaan is en in vrede is gaan rusten!

DE MAISQUAESTIE.

De maïsquaestie heeft hier op Aruba veel stof opgejaagd. Zoals men weet is de invoer van maïs een tijdje geleden stop gezet of beperkt. De vorige week kwam er een schoener, geladen met maïs uit Venezuela en toen toestemming aangevraagd werd voor het lossen door de Oficina Maritima, werd zulks geweigerd door den Gezaghebber. Toen de Oficina Maritima de Aruba hierop toestemming vroeg op Curaçao, werd dit aldaar eveneens geweigerd door den Heer J. H. van Boven. In die tussentijd arriveerde een Dominicaanse Schoener met maïs, die ook werd geweigerd, waarop de Dominicaanse consul alhier zich tot Curaçao wendde tot het hoofd van Sociale en Economische Zaken. Tenslotte moest de Dominicaanse Consul-Generaal er voor gespannen worden om toestemming tot lossen te krijgen, hetgeen met goed resultaat werd bekroond.

Hoe het ook zij, de Staten werden hiervan op de hoogte gesteld, waarop een spoedvergadering bijeen werd geroepen om deze maïsquaestie te behandelen. Bij deze vergadering werd een der eigenaars van Oficina Maritima de Aruba verzocht om over te vliegen naar Curaçao om de Staten, waarbij ook de Heer J. H. van Boven tegenwoordig was, van advies te dienen en het onderhavig geval te bespreken.

Na gewonnen inlichtingen zijn wij te weten gekomen, dat de Gezaghebber, de Heer I. Wagemaker, gehandeld had in opdracht van Curaçao, en dat den Heer Wagemaker geen blaam treft. De behandeling in de Staten bracht een goede oplossing in deze maïsquaestie en reeds de volgende dag kon het schip, waarvoor toestemming gevraagd werd door de Oficina Maritima de Aruba, zijn lading maïs ontladen en werd hiermede de invoer van maïs weder toegestaan.

Wij moeten hierbij constateren, dat het aan de Oficina de Maritima de Aruba te danken is, dat de invoer weer toegestaan is, zodat deze instelling ongetwijfeld een pluimpje verdient.

APOTHEEK MET NEDERLANDSE BEKENDMAKING.

Beide apotheken in Oranjestad, zowel Botica del Pueblo als Botica Aruba, die om de beurt nachtdiensten hebben (ook Zondagdiensten) maken zulks bekend door des avonds een bord aan de deur of raam op te hangen met Nederlandse opschriften zoals: Nachtdienst Botica del Pueblo of Botica del Pueblo maakt bekend: Nachtdienst Botica Aruba. Dit vinden wij prachtig en zeer bevorderlijk voor de Nederlandse taal en zal zeker worden toegejuicht door het Algemeen Nederlands Verbond.

Maar...... is dit wel juist voor de arme cunucu-mensen, die des avonds van heel ver moeten komen met een doktersrecept en zich moeten begeven naar een apotheek, die toevallig die avond gesloten is en die na lang dralen en zoeken in de huidige Egyptische duisternis, een andere apotheek vinden, om dan tot hun grote schrik het woord Nachtdienst te moeten ontdekken.

Dit is voor die arme mensen een uiterst geleerd en totaal onverstaanbaar woord? Waarom dergelijke bekendmakingen niet in het Papiaments opgesteld?

Dezer dagen zagen wij op het raam van Botica del Pueblo een bel met rukknop, die 's avonds verlicht kan worden (in overeenstemming met de verduisteringsbepalingen natuurlijk) en waarop geschreven staat in de echte volkstaal: Primi e klok aki. Dit is tenminste een stap in de goede richting en wij hopen, dat Botica Aruba ook deze weg moge inslaan.

MOTORSCHOENER OP DE KLIP VASTGELOPEN.

Dezer dagen, liep de Motorschoener „San Antonio" (de vroegere „Invermira" van de Lago Oil Company) tegen 20 uur vast op de rots bij de ingang van de havenmonding van de Paardenbaai tengevolge van de verduistering. Aan de lichtsignalen kon men constateren, dat er iets gaande was buiten de haven. Men voer uit en bracht zowel bemanning bestaande uit zes personen, als vier vrouwelijke passagiers aan wal van deze Colombiaanse schoener, die ook veel lading aan boord had.

De volgende dag werd druk gewerkt om de lading te redden, bestaande uit bier, beddegoed. Bijna alles werd gered en ook de kippen en kalkoenen.

Het schip had oorspronkelijk een lek maar reeds de volgende dag waren er drie lekken aanwezig, zodat de kans om het schip te redden uiterst gering is.

MARIA'S LOF

door

ZEREA JACOB,

Koning der Koningen — Keizer van Ethiopië.

Wees gegroet, wees gegroet om Uw gezegende naam Maria, Uw naam is zoeter dan alle reukwerken. Tedere Maagd, moge Uw liefde als een verfrissende stroom mij in de ziel vlieten.

Wees gegroet om Uw rijke haartooi, Maria, Grote burcht van God, laat Uw slaaf niet in kommer, opdat niet mijn vijanden tot mij zeggen: Waar is nu de bron van uw vertrouwen?

Wees gegroet om de leden Uwer ogen, Maria. Zwaar zijn zij geweest van tranen ten dage, dat Uw Jezus voor Pilatus en Caïphus gesleept werd. Sta mij bij op de dag des gerichts, mijn Voorspreekster op des Heren grote dag!

Wees gegroet om Uw ogen, Maria. Als de morgenster waken zij om Gods wil te kennen. Toevlucht van mijn ziel, bij Wier ongerepte vrede mijn troost is in dagen van droefenis. Mogen de koorden van verbittering mijn ziel nimmer binden.

Wees gegroet om Uw handen, Maria. Zij hebben het vuur der godheid beroerd. Juwelen noch sieraden hebben zij van node. Verkoren Duif, bewaar mij kuis onder Uw vleugelen!

Wees gegroet om Uw vingeren, Maria. Liefelijk was de kledij, welke zij gewrocht hebben in het dorpje Nazareth. Goud zijt gij voor arme ballingen, die alleen zijn in verre landen. Niets schort er aan hun leven, want zijt gij hun teerspijze niet?

Wees gegroet om uw lippen, Maria. Rood zijn zij en zacht als een roos. Geurig van heiligheid en reinheid zijt Gij, Maagd Maria, een ster van God om mij te bevrijden van smarten en tranen en steeds te beschutten.

Wees gegroet om Uw mond, Maria, welks lippen de vrucht van Uw schoot hebben gekust, het Goddelijk Kind, dat de Vader der Ouden was. Zoete Maagd Maria, trek mij tot U, wanneer droefheid mij prangt.

Wees gegroet om Uw opneming in de hemel, Maria. Zonder doornen zijt Gij en geuriger dan de roos. Arm en verschopt ben ik; toon mij Uw liefde, wees een Moeder voor mij.

Maagd Maria, zo stamel ik nu in mijn lofprijzing. Al ware mijn perkament zo groot als het oppervlak der aarde, mijn woorden zouden Uwer niet waardig zijn. Al zouden alle winterregens in inkt verkeren, al ware het uitspansel mijn schrijfdek, nog zou het niet voldoende zijn Uw roem te beschrijven.

O Maagd, Gij zijt de hemel, welke de zon schraagt; het veld, dat het koren draagt. Toevlucht van zondaren, ontferm U over mij. Schenk mij het Leven, zoals Gij het mijnen vaderen gedaan hebt en vergeef de zonden van mijn ganse volk!

[Zerea Jacob was Keizer van Ethiopië ten tijde toen in Florence het Zeventiende Oecumenische Concilie gehouden werd in de 15e eeuw. De Keizer zond een Ethiopische missie derwaarts en de Ethiopische Kerk schaarde zich rond de Apostolische Stoel.]

V. S. laten 15 oorlogsschepen te water.

Knox: „Japans eilandenbases komen in gevaar".

Russen nog steeds in het offensief.

KNOX OVER DE VLOOTSITUATIE IN DE STILLE OCEAAN.

De Noordamerikaanse Secretaris van Marine, Frank Knox, verklaarde, dat het Japanse verlies aan oorlogsschepen, vrachtschepen en troepentransportschepen het punt nadert van wanhoop en dat hierdoor de ver verspreide eilandenbases van Japan in de Stille Oceaan in gevaar worden gebracht.

Knox schreef in een artikel in het blad voor Leger en Marine, dat Japans „maritieme kracht" binnen een jaar is beperkt „tot — op enkele duizenden tonnen na — het punt waarop Nippons uitgebreide verbindings- en voorraadlinies op wanhopige wijze in gevaar worden gebracht." Hieraan voegde hij toe: „De tijd is in feite nabij waarop de Japanse strijdkrachten op de bezette eilanden in de Stille Oceaan zullen lijden aan gebrek aan vervanging van manschappen, wapenen, ammunitie en medische voorraden, wegens gebrek aan schepen om die te vervoeren."

Knox zwaaide grote lof voor deze situatie toe aan de oorlog, die gedurende de laatste 12 maanden is gevoerd door de Noordamerikaanse duikboten in het Westelijk deel van de Stille Oceaan. Deze hebben „de zeemacht van onzen maritiemen vijand Japan belangrijk verminderd, waardoor de taak, die onze mannen met bommen en bajonetten moeten verrichten langs de lange harde weg naar Tokio, minder zwaar zal zijn."

Knox wees op de grote verliezen van Japan, welks vervangingsmogelijkheden veel minder zijn dan die van de Verenigde Staten. Hij wees op het feit, „dat onze eigen scheepswerven vlooteenheden te water laten in een steeds versneld tempo, waardoor wij heden reeds het bezit hebben gekregen van een veel grotere, harder toeslaande en snellere vloot dan wij hadden op 7 December 1941."

Knox zeide, dat de tijd voor het bouwen van een duikboot sedert Pearl Harbor is verminderd met 4 maanden en 3 dagen; slagschepen worden aan de vloot toegevoegd 7 maanden vóór de vastgestelde tijd; torpedojagers worden gemaakt in weinig meer dan de helft van de tijd, die men daarvoor nodig had in 1940 en het laatste vliegdekschip dat de zee op werd gezonden, was gebouwd in ongeveer de helft van de tijd, die nodig was om zijn voorganger te voltooien (Washington, (AP) 7.12).

EEN VERKLARING VAN CHURCHILL.

Premier Churchill gaf ter gelegenheid van de jaardag van de oorlog tegen Japan de volgende verklaring uit: „Heden een jaar geleden zagen wij een van de meest wellustige handelingen van agressie, die in de geschiedenis geboekt staan.

Japan, dat roekeloos gemaakt werd door zijn ambities en vermetel door onze moeilijkheden, viel Hongkong en Malakka aan. Wij hadden reeds lang gestreden — enige tijd alleen — met twee grote mogendheden in Europa, die zich nauwgezet op de oorlog hadden voorbereid, welke zij wensten. Japan berekende koelbloedig, gretig en verraderlijk, dat wij toen niet de strijdkrachten beschikbaar zouden hebben om onze Britse gebieden en staten te redden in Malakka en Borneo, voor welker defensie wij verantwoordelijk waren. Die gebieden en staten werden onder de voet gelopen en hun verdedigers gedood of gevangen gezet en hun inwoners aan slavernij onderworpen. Een jaar lang zijn onze gedachten uitgegaan naar Gij allen: Maleiers, Indiërs, Birmanen, Chinezen, Nederlanders en Britten, die zo wreed geleden hebt. Maar welk verandering is er heden in het beeld. De jaren van verdediging, van een koppige, inferieure, slecht uitgeruste en haast onderbaarlijke verdediging zijn achter ons. Overal gaan de Verenigde Landen tot de aanval over.

De storm, die thans neerdaalt op Italië breidt zich uit naar Japan.

Er zal geen zachtheid of rust voor dat land zijn. De groeiende kracht van de Verenigde Landen zal gestadig worden toegepast tot het is ontbloot van zijn veroveringen, gestraft voor zijn verraad en ontdaan van alle kwade machten.

De vergelding was altijd zeker; zij komt thans nader.

Dat is de boodschap, die ik U heden geef: dat is de boodschap, die Gij — ik weet het — wilt horen. Vóór de Japanse invasie waren wij allen Maleiers, Indiërs, Birmanen, Chinezen, Nederlanders en Britten samen ver gegaan op de weg naar een geordende, beschaafde, gelukkige samenleving. Onze voortgang is slechts onderbroken.

Als de Japanse agressie gebroken wordt, want gebroken zal zij worden, zullen wij weer voortgaan en samen een zelfs nauwere kameraadschap en veiliger paden vinden naar het geluk voor elk en allen. Houdt de harten omhoog. Wij zullen U niet in de steek laten" (Londen, (AP) 7.12).

DE OPERATIE IS VOLBRACHT.

John Moroso, die zich bij de Atlantische vloot bevindt, seint in een vertraagd telegram van 30 November:

Een grote strijdmacht van Noordamerikaanse oorlogsschepen, verheugd over de succesrijke bezetting van Westelijk Marokko, is in een haven aan de Oostkust van de Verenigde Staten aangekomen na een van de onstuimigste overtochten van de Atlantische Oceaan in de moderne geschiedenis.

Drie ernstige stormen beukten op het reusachtige convooi, dat zijn reis meer dan een maand geleden aanving toen meer dan 100 schepen de Verenigde Staten verlieten op een avontuur, dat geschiedenis zou maken. Reusachtige golven stortten zich op de transportschepen en veroorzaakten veel schade van minder groot belang, terwijl wij in vele gevallen de vaart moesten vertragen.

Dikwijls haperde er iets aan de transportschepen, doch wij repareerden alle en bereikten gemakkelijk de haven. Hitler en Mussolini schenen bezorgd over onze aanwezigheid bij Casablanca, omdat zij vele van hun duikboten naar dat gebied zonden. Sommige van deze duikboten kwamen helemaal naar de havenboom en sommige deden een goede karwei voordat zij wegtrokken. Deze duivels van de diepte deden evenwel geen aanvallen op ons. Misschien verschrikten onze snuffelende torpedojagers hen een weinig. (Met de Atlantische Vloot, (AP) 7.12).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN WASHINGTON.

„**Noord Afrika:** 1) Geallieerde vliegtuigen, die opereren als steun van onze voorste troepen, voerden gisteren verschillende vluchten en verkenningen uit. 3 Vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten. 2) Gisterenavond werden 5 vijandelijke bommenwerpers, die onze voorste bases aanvielen, vernietigd. Het is bekend, dat in de nacht van 4 op 5 December nog 2 vijandelijke bommenwerpers werden vernield waardoor een totaal van 5 voor die nacht wordt gemaakt. 3) Verdere berichten omtrent de lucht-operaties van Zaterdag tonen aan, dat nog 2 vijandelijke vliegtuigen werden vernield en nog 8 van onze vliegtuigen verloren gingen. Een van de gevechtsvliegtuigen, die gisteren als vermist werd opgegeven, is naar zijn basis teruggekeerd. 4) Hevige gevechten, waarin pantserformaties zijn gewikkeld, vonden gisteren plaats in de buurt van Tebourba en duren voort" (Washington, (AP) 7.12).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

„Met uitzondering van de patrouilleactiviteiten is er niets te vermelden van onze landstrijdkrachten. Er was gisteren enige opleving in de luchtactiviteit boven het Libyse gebied. Onze gevechtsbommenwerpers vielen met succes de kanonstellingen aan in de buurt van Mersa Brega en op zijn minst 2 ME109's werden in gevechten vernield. Vijandelijke voertuigen werden beschoten door onze tweemotorige gevechtsvliegtuigen op de weg nabij Sirte.

Een daglichtaanval werd door onze zware bommenwerpers uitgevoerd op de objecten nabij Misurata. Bizerte en La Goulette werden gebombardeerd in de nacht van 6 op 7 December. Een Junkers 88, die poogde Benghazi te bombarderen, werd dezelfde nacht neergeschoten door onze grond-verdediging. Gisteren werden de spoorlijnen in Tunis wederom aangevallen en een klein schip in de baai van Sfax werd beschoten met kanonvuur.

Een Junkers 88, die een torpedo droeg, werd ten Zuiden van Malta door onze gevechtsvliegtuigen neergeschoten. Van deze en andere operaties keerden al onze vliegtuigen terug" (Caïro, (AP) 8.12).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russisch middagcommuniqué luidt als volgt: „Gedurende de nacht van 7 op 8 December zetten onze troepen in het gebied van Stalingrad en aan het Centrale front hun offensieve operaties voort in dezelfde richtingen als tevoren.

In het fabriekdistrict van Stalingrad consolideerden onze troepen hun posities en waren zij gewikkeld in artillerie-duels met den vijand. Onze artillerie- en kleine infanterie-groepen vernielden 40 Duitse blokhuizen en brachten 13 geschutspunten tot zwijgen. Tevens werden ongeveer 200 Duitsers gedood.

In geen enkele sector slaagde de vijand erin zijn stellingen te herwinnen of de situatie in enig opzicht te verbeteren. Een Duits transportvliegtuig werd door het afweervuur neergehaald nabij een vooruitgeschoven linie. Ten Zuid-Westen van Stalingrad verbeterden onze troepen de stellingen, die zij bezetten en bestreden zij den vijand. In een sector viel een bataljon van het Duitse voetvolk een Russische afdeling aan, die een bewoonde plaats verdedigde. Met machinegeweer- en mortiervuur werden de Hitlerieten naar hun oorspronkelijke posities teruggeworpen. In dit gevecht werden meer dan 200 Duitsers gedood en 7 machinegeweren alsmede 16 vrachtwagens vernietigd.

Aan het Centrale front sloegen de Sovjet-troepen de vijandelijke tegenaanvallen af en zetten zij hun offensieve operaties voort. Ten Westen van Rzhev sloeg de afdeling verschillende vijandelijke tegenaanvallen af. In de loop van deze gevechten verloren de Duitsers ongeveer 600 man aan doden en gewonden. Onze artilerie ontwrichtte 6 tanks en vernielde 6 kanonnen, 20 machinegeweren en 4 mortieren.

Aan de spoorlijn van Rzhev naar Vyazma voerden de Sovjet-troepen actieve militaire operaties en ruimden zij ongeveer 2 compagnieën van de Duitse infanterie op en vernielden zij verder 8 tanks.

Ten Zuid-Oosten van Naltsjik vernielden de mannen van de afdeling X binnen twee dagen vechtens 5 vijandelijke tanks, 4 pantserwagens, 22 zware machinegeweren en 3 vrachtwagens. Er werden tropeeën veroverd. In deze slag verloor de vijand ongeveer 600 man aan doden. 11 Duitse vliegtuigen werden in luchtgevechten neergehaald en 3 werden beschadigd. Aan het Leningrad-front doodden scherpschutters 350 Duitsers binnen twee dagen. De mannen van de afdeling X doodden nog 200 Duitsers en vernielden 12 blokhuizen, 20 uitgravingen en 3 observatieposten" (Moskou, (AP) 8.12).

NAZIES VERDER TERUGGEDREVEN.

De radio van Moskou zeide, dat het Rode leger verschillende dorpen, die ten Noord-Westen van Stalingrad liggen bezet heeft en diep in de Duitse verdedigingswerken is doorgedrongen. Van het Centrale front meldde de radio, dat zich daar thans hevige handgevechten voordoen en dat de Duitsers gedwongen worden zich verder terug te trekken. Men voegde er nog aan toe, dat verschillende vijandelijke garnizoens zijn opgesloten (Moskou, (AP) 7.12).

De radio van Rome maakte bekend, dat Berlijnse militaire kringen hebben toegegeven, dat de Russen „nogal diep zijn doorgedrongen" in de Duitse linies ten Noord-Westen van Moskou (Londen, (AP) 7.12).

CURACAO

HERDENKINGSPLECHTIGHEID IN DE FORTKERK.

Hedenochtend om 9 uur werd in de Fortkerk een korte plechtigheid gehouden om het feit te gedenken, dat Nederland een jaar geleden Japan de oorlog verklaarde. In de volle kerk waren o.a. ook aanwezig Zijne Excellentie Doctor Petrus A. Kasteel, Gouverneur van Curaçao vergezeld van Luitenant Adjudant Emile Ch. J. M. van de Laarschot en talrijke burgerlijke en militaire gezagsdragers. De dienst nam een aanvang met orgelmuziek, waarna votum, samenzang en liturgisch gebed. Vervolgens kreeg Luitenant Tenreth het woord, die in het Maleis een toespraak hield. Tijdens een minuut stilte werden de gevallenen van de heidenstrijd in Nederlands Indië herdacht.

Dominee Johannes Mietes hield hierop een indrukwekkende predicatie. „Liever de dood dan slaaf te zijn", dat was het wat gekozen werd, toen een einde kwam aan de jarenlange diplomatieke onderhandelingen. Toen gekozen moest worden, koos Nederland de strijd en volgde het de weg van bloed en tranen om als edel volk zijn vrijheid en eer te verdedigen. Dominee J. Mietes schilderde het onmetelijke lijden van het geheel Nederlands Indische volk, dat ondanks alle verschillen van allerlei soort zich schaarde achter de geliefde Vorstin, Koningin Wilhelmina. Die voorging vooral in deze droeve dagen. Gewezen werd ook op de vrucht van al dit lijden: de eenheid van geheel het Nederlandse volk, zowel in als buiten Europa. Allen schaarden zich om de banier der Koningin: „Liever sterven dan geen vrijheid meer".

Dominee J. Mietes gewaagde van de dagende overwinning, die ook verkregen zal worden door ons aller offer. Daartoe wekte hij zijn hoorders op, om in de kracht Gods bereid te zijn ter wille onzer broeders en onszelven voort te strijden tot de overwinning bereikt is. Laten wij volharden en desnoods alles geven voor Neerlands vrijheid, voor Neerlands eer.

Na deze schone woorden speelde Overste Willem van der Beek door orgelmuziek begeleid. Het prachtige spel maakte diepe indruk.

Nu sprak Dominee J. Mietes een gebed uit en vervolgens werden twee coupletten van het Wilhelmus door alle aanwezigen staande gezongen.

Met de bede: de Almachtige zegene en behoede U, besloot Dominee J. Mietes deze herdenkingsdienst.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** De radio van Algiers meldde een felle en hoogst belangrijke slag tussen tanks, welke reeds de derde dag voortduurt ten Zuiden van Tebourba, terwijl de troepen van de As op wanhopige wijze pogen over land en door de lucht de Britse en Amerikaanse strijdkrachten te slaan van de overheersende heuvelposities buiten de stad. De Duitsers gebruiken zowel tanks als duikbommenwerpers in hun poging om de Geallieerde troepen te verdrijven, doch de radio van Marokko zeide, dat de Geallieerden de bestoking ondergaan en toch hecht vasthouden.

— **Londen:** Het Britse nieuwsagentschap zeide, dat volgens verklaring van de Duitse radio, Prins Eitel Friedrich, zoon van den vroegeren Keizer Wilhelm, in de nacht van Maandag op 59-jarige leeftijd is overleden te Potsdam als gevolg van een hartaanval.

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Australie:** Geallieerde vliegers vliegen ver uit om de Japanse lucht- en vlootbases rond Nieuw Guinea te bestoken en duikbommenwerpers sloegen herhaaldelijk naar de Japanse troepen op het strand tussen Gona en Buna, terwijl howitzers granaten wierpen op de belegerde troepen. De Japanners poogden de Geallieerde achterhoede aan te vallen, doch verloren 18 van de 38 vliegtuigen. Generaal MacArthurs vliegers deden een aanval op Lae aan de Noordoostelijke kust van Nieuw Guinea en wierpen bommen van 100 pond op de startbanen en omliggende gebieden van het vliegveld. Het vliegveld te Gasmata aan de Zuidkust van Nieuw Brittannië werd aangevallen en de scheepvaart in de haven gebombardeerd.

Andere vliegtuigen vielen de haven van Kavieng aan op Nieuw Ierland en zetten opslagplaatsen aan de waterkant in brand.

— **Londen:** De Britse regering diende een wet in om de leeftijd voor dienstplichtigen te verlagen tot 18 jaar. De Minister van Arbeid Ernest Bevin zeide tot het Lagerhuis, dat mannen onder 19 niet over zee zullen worden gezonden.

— **Londen:** Eden zeide tot het Lagerhuis, dat Churchill persoonlijk de openingsverklaring van de Regering zal afleggen over de houding ten opzichte van Darlan.

Dit zal geschieden in de komende geheime vergadering van het Lagerhuis. De bekendmaking, dat Churchill, die de leiding heeft in Groot Brittannië's internationale politiek, de verklaring zal afleggen, werd beschouwd als een aanwijzing, van het belang, dat Groot Brittannië hecht aan het politieke dispuut in Noord-Afrika.

Uit de Surinaamse Begroting.

Tijdens de Openbare behandeling van de Surinaamse Begroting 1943 werd zoals te verwachten was door verschillende Statenleden scherp gereageerd op de „Memorie van Antwoord", waarin de Gouverneur den Staten van Suriname feller dan gewoonte is een antwoord gaf op het „Voorlopig Verslag". Hier geven wij enkele passages uit de redevoering van den voorzitter-rapporteur Meester De Miranda.

De vergadering werd weder voor het eerst gehouden in het fraai gerestaureerde Statengebouw.

Iedere ingezetene van dit Gebiedsdeel, die naar de rede heeft geluisterd die Dr. Del Prado vorig jaar als Voorzitter van de Commissie van Rapporteurs heeft gehouden, heeft gedacht en nog meer verwacht, dat er na dien verbetering zou en moest komen in de toestanden, die hij bij die gelegenheid in keurig gekozen bewoordingen heeft becritiseerd en gehekeld. Aan een redevoering à la Dr. Del Prado, die in opbouw en stijl voor geen enkele buitenlandse onderdoet en waarin voor een goed verstaander alles te lezen en te begrijpen is, had iedereen een beter lot toegedacht dan zij achteraf blijkt gehad te hebben. Zijn stem weerklonk verleden jaar zoals nu gebleken is als de vox clamantis in deserto (de stem eens roependen in de woestijn).

Om u toch gehoor te kunnen krijgen, zien wij ons daarom dit jaar genoodzaakt om, hoe ongaarne ook, een andere manier uit te kiezen om feilen, grieven, tekortkomingen, enz. naar voren en aan het licht te brengen en volgens een methode, die uiteraard der zaak niet als parlementair zal worden gequalificeerd. Wij zullen geen parlementaire of diplomatieke taal gebruiken, die de ware betekenis der woorden verbergt. De taal zij ons thans niet meer gegeven om de gedachte naar waarheid en juistheid te openbaren.

Om u desondanks gerust te stellen, Mijnheer de voorzitter, dat ik uw taak niet onnodig zal verzwaren, wil ik u onmiddellijk mededelen, dat ik mij niet zal meester maken van de toon, die in de Memorie van Antwoord van den Gouverneur overheersend is en nog minder dat ik woorden en uitdrukkingen zal uitspreken en bezigen, die gelijk of zelfs maar gelijksoortig zouden zijn aan vele woorden en uitdrukkingen, in dat officiële staatsstuk gebruikt en gebezigd. Toen ik dit officiële stuk gelezen had, zei ik met een Grieksen dichter:

„Welk een taal, Excellentie, ontglipte de wal Uwer tanden."

Wie het Voorlopig Verslag op het ontwerp van deze Begroting gelezen heeft, zal evenals een plaatselijk blad tot de ontdekking moeten komen, dat dit een schreeuw was, een schreeuw om verlossing en tenietdoening van een machtsuitoefening, die in een democratische staat niet past en uiteindelijk ondraaglijk is geworden. Het is een „J'accuse" (Ik beschuldig) tegen een beleid, dat de goede Nederlandse naam onwaardig is.

Stellen wij daartegenover de Memorie van Antwoord, dan kunnen wij daaruit niets anders opmaken, dan dat het Voorlopig Verslag zijn doel voor de volle 100% geraakt heeft. Want, zodra de tegenstander geen andere argumenten meer kan aanvoeren dan dreigementen en bedreigingen, dan geeft hij daarmede onherroepelijk te kennen, dat alleen dat middel en geen ander hem meer ten dienste staan. Wat denkt men van woorden en uitdrukkingen als de volgende:

„Mocht zulks nog steeds niet tot en„kelen zijn doorgedrongen, dan zullen „dezen tot hun schade ondervinden, „dat gezagsondermijning in oorlogstijd „een misdrijf wordt geacht, waartegen „met uiterste gestrengheid dient te „worden opgetreden." Verder:

„Tot dusverre kon ook onder de „staat van beleg het overgrote gedeelte „van de normaal burgerlijke verhou„dingen worden gehandhaafd, maar „wanneer deze overigens gewenste „toestand ten gevolge van het ontbre„ken van de daarvoor noodzakelijke „zelfzucht bij enkelen schadelijke ge„volgen zou blijken mede te brengen, „zal ondergetekende niet aarzelen in „te grijpen."

Van deze en dergelijke uitlatingen en uitdrukkingen, die te veel zijn om te worden aangehaald, wemelt dit officiële staatsstuk.

Zoals een drenkeling zich vastgrijpt aan een strohalm, zo grijpt de Gouverneur zich in deze en dergelijke uitlatingen en uitdrukkingen vast aan „het overgrote, weldenkend deel der bevolking", daartegenover stellende enige „enkelingen", van wie dan om zijn eigen woorden wederom te gebruiken „politieke agitatie" zou uitgaan, terwijl het „overgrote, weldenkende deel der bevolking" het gloeiend eens met hem is. Ook deze laatste illusie zal ik hem ontnemen. Nimmer in de geschiedenis van Suriname is dit College zó geruggesteund door hoog en laag, door alle lagen der bevolking, vooral door het weldenkende deel der bevolking en nog meer door hen, die in de naaste kring van den Gouverneur verkeren, als heden ten dage het geval is. Van alle kanten zijn er betuigingen van sympathie binnengekomen, van alle kanten hebben wij toezeggingen van steun en medewerking gehad. Thans weten wij en vooral na de verschijning van de Memorie van Antwoord, dat wij, Leden der Staten van Suriname, deze gemeenschap in werkelijkheid vertegenwoordigen, dat wij gerechtigd zijn, om weer te geven wat er in haar omgaat en leeft.

Is het voorts niet een veeg teken en een voor den Gouverneur veelzeggend teken, dat er in het Voorlopig Verslag niet één, maar dan ook niet één Lid van de vijftien Leden van dit College het voor den Gouverneur en zijn bestuur heeft opgenomen? Derhalve waren alle 15 leden, gekozen zowel als benoemd, het volkomen en unaniem eens, dat het Bestuur over Suriname niet wordt uitgeoefend conform het belang van Suriname in het biezonder en van het Koninkrijk der Nederlanden in het algemeen.

Van de Staten van Suriname, zowel collectief als individueel, kan niet worden gezegd, dat zij geen samenwerking met het Bestuur wensen. Integendeel zijn zij er goed van doordrongen, dat de synthetische onderdelen van een gemeenschap in onderling verband en samenhang hebben samen te werken tot bereiking van een eensgezind harmonisch resultaat, hetwelk niet anders dan in het belang van die gemeenschap kan zijn. Er bestaat gerede twijfel of het Bestuur daar precies zo tegenover staat.

Dankbaar grepen de Leden van de Commissie van Rapporteurs onder leiding van den Voorzitter van de Staten de gelegenheid aan, om alvorens het Voorlopig Verslag uit te brengen vele der bestaande grieven en wantoestanden onder de aandacht van den Gouverneur te brengen om in gemeenschappelijk overleg veel, dat aanstoot geeft, weg te werken en om veel, dat tot nut en heil van deze gemeenschap zou strekken en haar tot voordeel zou zijn, te doen aanvaarden en goedkeuren. Te persoonlijk verwachtte ik veel van deze conferentie; het uiteindelijk resultaat is meer dan teleurstellend geweest.

Het is niet waar, gelijk in de Memorie van Antwoord geboekstaafd is, dat daar bij „de feitelijke onjuistheid" van de bij een aantal als voorbeeld genoemde gevallen vermelde „gegevens is aangetoond". Integendeel moet er op gewezen worden en zulks met klem, dat de Administrateur van Financiën, die bij die conferentie tegenwoordig was — de Memorie van Antwoord maakt van diens aanwezigheid hoegenaamd geen gewag — vele der voorbeelden nog aanvulde en bovendien op enkele belangrijke punten zelfs aan de zijde van de Staten kwam. Op het eind der conferentie werd nog aan den Gouverneur de positieve vraag gesteld, welk resultaat wij aan het College hadden mede te delen. Hierop gaf de Gouverneur geen concrete boodschap mee, doch stelde zich beschikbaar voor eventueel verder gewenst overleg. De Commissie van Rapporteurs voelde geen behoefte aan verder overleg.

Wel werd als percatie zijdens den Gouverneur aan de Staten meegegeven, dat er van hen verwacht werd, dat zij zeer matig zouden zijn met hun critiek zowel in het Voorlopig Verslag als bij de openbare behandeling, omdat dan hun critiek onherstelbaar nadeel zou kunnen toebrengen aan het Koninkrijk nu en vooral na de oorlog. Mijn antwoord daarop is, dat niet onze critiek dat nadeel zal toebrengen, maar wel de oorzaken, die de critiek in het leven hebben geroepen en die wortelen in een verkeerd Bestuursbeleid. Voorts wil ik er met nadruk op wijzen, dat onze critiek heden ten dage als het enige redmiddel wordt beschouwd, dat Land en Volk kan tegenhouden van de nationale, economische en sociale ondergang, die bij het huidige Bestuursbeleid als onvermijdelijk moet worden aangenomen. Wij zouden tekort schieten in de verplichtingen, die deze gemeenschap ons als haar vertegenwoordigers heeft opgelegd, indien wij tot een misdadig zwijgen zouden besluiten, indien wij zouden zwijgen, waar spreken thans plicht is. Misdadig temeer, waar wij weten, welke vitale belangen op het spel staan.

Deze conferentie heeft mij en de laatste optimistische enkelingen, die er nog enig heil van verwachtten, tot het inzicht gebracht, dat met den huidigen Gouverneur samenwerking en overleg als uitgesloten moet worden geacht. Tot dit inzicht was trouwens „het „overgrote weldenkende deel der be„volking" (ik citeer de Memorie van Antwoord) reeds jaren geleden gekomen. Er wordt niet de minste aandacht geschonken aan hetgeen in dit College en in de plaatselijke pers naar voren wordt gebracht. Het is een straal negeren met het air van ik-weet-het-toch-beter. Bestuurs-redeneertrant is zo ongeveer: Onder alle omstandigheden zullen wij gelijk hebben en gelijk krijgen en wij doen en laten, zoals het ons goeddunkt. Bijkans zou men zeggen, dat het trotse woord van Koning Lodewijk XIV van Frankrijk: „L'état c'est moi! (De staat, die ben ik!) tot nieuwe leven was opgewekt in een Zuidamerikaans land. Om helemaal in de stijl te komen en te blijven van deze Zonnekoning is de Gouverneur omgeven door een klein aantal personen, die hem van alles verwijderd houden en hem, zoals het hun believen voorlichten desnoods tegen beter weten in en daarbij geducht er mede rekening houden, dat hij hun meester dat wil.

Dat de Gouverneur zich ook niet stoort aan de meningen en adviezen van het merendeel van zijn hoofdambtenaren, behoeft werkelijk niet meer geheim te worden gehouden. Iedereen weet dat reeds. Wie heeft niet met hoofdambtenaren moeten confereren, die, gewezen op het verkeerde van Bestuurs standpunt, in wanhoop uitriepen, dat de Gouverneur het zo en niet anders wil. Deze wanhoop vond alleen maar haar oorzaak in het feit, dat de betrokken hoofdambtenaar het helemaal niet eens was met den Gouverneur, integendeel, met dengene, die de zaak met hem besprak. Kennen wij, Statenleden, geen hoofdambtenaren, die zich in onze tegenwoordigheid vertrouwelijk afvroegen, hoe zij een of ander ontwerp, dat aan de orde zou worden gesteld, moeten verdedigen, waar zij principieel tegenstanders van het ontwerp waren en ons groot gelijk gaven in hetgeen wij aanvoerden? Trouwens het enkele feit, dat de Gouverneur zich op het standpunt stelt, dat hij en hij alleen en niemand anders de verantwoordelijkheid draagt, degradeert den hoofdambtenaar tot een willozen ondergeschikte, die er geen eigen mening op na mag houden dan die van zijn chef.

Ik twijfel er geenszins aan of straks zal er tegen hetgeen ik hier heb aangevoerd heftig protest komen van Bestuurstafel. Desondanks weet ik toch, dat het betrokkenen van harte goed doet, dat dit en een ander hier naar voren wordt gebracht, ook opdat de Nederlandse Regering daarvan nota kan nemen. Dat er ook rumor in casa was en is in ons hoogst adviserend College, behoeft ook nauwelijks te worden gememoreerd. Het enkele feit, dat een Lid van de Raad van Bestuur heeft bedankt, zonder dat iemand de reden daarvan te weten kan komen, geeft zeer veel te denken, gelukkig niet in het nadeel van dat betrokken Lid.

Ik heb het gevoel, dat de Nederlandse Regering te Londen omtrent Surinaamse binnenlandse aangelegenheden niet wordt ingelicht en voorgelicht op de wijze, die nodig en noodzakelijk is voor een goede beleidsvoering van de Regering.

Want wist deze Regering toch objectief wat er al hier zo omgaat in dit Gewest, wist zij, dat er something rotten was in the State of Surinam, ik geloof niet, dat er maatregelen harerzijds tot sanering van de binnenlandse toestand achterwege zouden zijn gebleven. Maar het zal zo zijn dat de zaken op haar gunstigst worden voorgedragen, zelfs zó gunstig, dat men daarginder niet twijfelt aan de goede gang van zaken in dit land. Het is alles couleur de rose et clair de la lune! Totdat de Regering een goede dag onverklaarbaar, voor een ruïne komt te staan en gelijk weleer Keizer Augustus tegenover het Bestuur van Suriname de jammerklacht zal uitroepen: Varre, Varre, redde mihi legiones! (Varus, Varus, geeft mij mijn legioenen terug!) Een objectieve waarnemer van de Regering zou te Paramaribo geen overbodige weelde zijn.

Evenwel dient deze dreigende ineenstorting tot elke prijs te worden voorkomen, zij het dan niet met prijsgeving van het wezen van dit Land en deze Bevolking en haar rechten en prerogatieven. En om dit te voorkomen acht ik het mijn eerste plicht als vertegenwoordiger van dit Land en Volk, om objectief en zonder aanzien des persoons met voorbijgaan van elk persoonlijk belang of voordeel naar voren te brengen en te exposeren al datgene, wat naar ondergang en destructie voert.

De Gouverneur diene niet te vergeten en houde het zich voor gezegd, dat een gunstige afloop van deze oorlog voor de Geallieerde Mogendheden een zaak is, die voor de inheemsen van tenminste even groot belang is als voor de in Nederland geborenen. Hij vergete niet, dat bij een As-overwinning de laatst genoemden op grond van bloed- en bodem-theorieën nog als volksgenoten zullen worden geaccepteerd, maar de inheemsen niet. Onze enige hoop ligt in een nederlaag der totalitairen en in een overwinning der Democratie, vermits daarin voor ons de enige mogelijkheid gelegen is, om de beschikking te hebben over een stukje van de aardbodem, waarop wij overeenkomstig onze aard en aanleg in vrede zullen kunnen bestaan. Hij behoefde zich dan ook de moeite te besparen, om de vraag bij zich te doen rijzen „of men zich wel voldoende realiseert, dat ook dit gebiedsdeel als „deel van het zich in oorlog bevindend „Koninkrijk ten volle in de oorlog be„trokken is". Wij realiseren ons dat volkomen en wij zullen daaraan deel nemen met „de daarvoor onvermijdelijk uiterste krachtsinspanning". Daaraan behoeven wij waarachtig niet herinnerd te worden. Maar hoe verlangt men deze „onvermijdelijke uiterste krachtsinspanning", als Bestuur en Bevolking zó ver van elkaar zijn afgedreven, dat het woord van het Bestuur geen weerklank meer vindt in de harten van zijn onderdanen? Hoe verlangt men dat van haar, als de idealen ter handhaving en bescherming waarvan de mensheid een lijdensweg doormaakt, die in haar historie onbekend is, hier te lande niet die behandeling ondervinding, die in alle Democratische, oorlogvoerende landen nog altijd gerespecteerd worden?

NEDERLAND.

ERE DEN DODEN.

De Nederlandse vliegers, die verongelukt zijn bij hun oefening aan de Nederlandse Militaire Vliegschool te Jackson (Miss) zijn onlangs, zowel van Nederlandse als van Amerikaanse militaire zijde geëerd. Generaal-majoor Van Oyen legde een krans op hun grafsteden. Een Nederlandse Rode Kruis verpleegster, Mevrouw Frits den Ouden legde daar bovendien een bloemstuk, een V voorstellende, neer. (Mevrouw De Oudens echtgenoot is vlieger-officier.)

MUSSERT IS ONTGOOCHELD.

Anton Mussert heeft een merkwaardig artikel in zijn blad „Volk en Vaderland" geschreven. Ofschoon het voorwendsel tot het schrijven van dit artikel was: „Gelooft, blijft trouw en zet door" en er veel kabaal in wordt gemaakt tegen het Bolsjewisme en het „Amerikanisme", kan het moeilijk anders worden beschouwd dan als een erkenning van zekere gedesillusioneerdheid.

Mussert schrijft woordelijk: „Twee en een half jaar zijn voorbijgegaan sedert de oorlog is begonnen en sedert die tijd is het met het Nederlandse volk steeds sneller bergafwaarts gegaan. Goud dat niet naar Amerika verscheept was of medegenomen was door de Regering naar Londen is door de Duitsers in beslag genomen. Voorraden zijn als sneeuw voor de zon verdwenen door al of niet controleerbare handelstransacties. Veel wat gedurende jaren van onvermoeibare arbeid was opgebouwd, is geruïneerd. Geest, lichaam en hart van Nederland lijden aan armoede van het noodzakelijkste. De weg gaat omlaag en hij is lang en pijnlijk. De weg zou gemakkelijker zijn, wanneer het Nederlandse volk wilde begrijpen hoeveel beter het zou zijn, wanneer het onder een verantwoordelijke Nederlandse regering verenigd ware. Helaas, dit is niet het geval."

Hier spreekt Mussert dus onomwonden zijn teleurstelling uit over het feit, dat hij niet aan het hoofd van een Nederlandse regering is geplaatst, zoals zijn kameraad Quisling in Noorwegen. In dit verband mag het ongetwijfeld ook merkwaardig heten, dat Mussert in het begin van deze week zijn opperste satrapen bij zich heeft ontboden en hun de eed van trouw aan hem zelf persoonlijk nog weer eens heeft afgenomen.

Intussen heeft de tweede man van de N.S.B., Van Geelkerken, weer eens een wanhopige poging gedaan om het Nederlandse volk te winnen. Hij sprak te Haarlem

Het „Nationale Dagblad" van 22 November geeft daarvan een verslag. De bijeenkomst werd door een paar duizend Duitsers en N.S.B.-ers bezocht. Van Geelkerken deed een hartstochtelijke belofte van trouw tot in de dood aan het Germaanse Rijk. Hij zeide onder andere: „Wij moeten alle illusies omtrent Nederlands Indië laten varen. Ons volk moet de werkelijkheid zien, dat is: de Europese levensruimte, veroverd en beschermd door de Duitse wapenen. Wanneer het Nederlandse volk in de levensruimte zijn plaats wil hebben onder de familie der Germaanse volken, dan moet het zich deze plaats, door het brengen van offers, veroveren. Nederland moet zich voorbereiden op veel meer en zeer grote offers."

Wij ontvingen.

Hou & Trouw (December 1942). Interessant als altijd. Omroeper Bart heeft het o.a. over Prins Berhard blz. 328 vraag 8: Dat wij het genoegen gesmaakt hebben den Prins in ons midden te zien, danken wij voor een deel aan: (antwoord verderop): „Dagblad Amigoe di Curaçao". Vogelvriend heeft het over „gevleugelde vrienden", in casu de reigers (op Curaçao zijn er eventjes 11 soorten en ondersoorten).

Verder weer de gewone rubriekjes, een legende van het Kindje Jezus, een Scheepspraatje. Caspar schrijft verder op over het Jubileumfeest van Frater Maria Majella. Ten besluite heeft men nog een inhoudsregister van het lopende jaar aangebracht, hetgeen voor degenen, die „Hou & Trouw" willen doen inbinden, een prachtige tegemoetkoming is.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Di., 8 Dec.

Telegram Afdeling: Hr. Nukoop, tel. 832, Negropont 75A.

Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 56.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Langras, tel. 710, W. de Zwijgerlaan 5.

Dok Afdeling: Hr. J. v.d .Veen, tel. 431.

Verkeer Rio Canario: Met ingang van 9 December as. om 8 uur zal te Rio Canario uitsluitend aan de **linker zijde** van de weg geparkeerd mogen worden. Dit geldt zowel voor de oude, als het nieuwe gedeelte. Beatrixlaan en Wilhelminalaan vormen hierop een uizondering, daar voor deze beide lanen de oude regeling gehandhaafd blijft.

Sociëteit Asiento: Wekelijkse Bridge avond: De gelukkige prijswinnaars waren jl. Dinsdag: 1e prijs de Heren Berends en Platteel; 2e prijs de Heren Hoyer en Sies; 3e prijs de Heren Donker en partner; slamprijs dames Bart en Oberg.

„Toontje heeft een paard getekend". Zoals in de diverse aankondigingen vermeld, zal as. Zaterdag 12 December de Toneelvereniging „Emmastad" de comedie in 3 bedrijven „Toontje heeft een paard getekend" voor het eerst in de Sociëteit „Asiento" opvoeren.

Loting voor volgnummers voor plaatsbespreking zal geschieden op Donderdag 10 December van 16.15 tot 17 uur, terwijl de plaatsbespreking daarop direct zal aansluiten. Men kan niet meer dan ten hoogste 4 plaatsen reserveren. Introductie voor de eerste voorstelling is **niet** toegestaan. Entree inclusief plaatsbespreking en programma f 1,25.